

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry, v právní věci

žalobkyně: **L. P.**
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. 32295/2018/ODSH/8,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání

a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 1. 2018, č. j. MěÚ Litomyšl 86901/2017, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamu dvanácti bodů v bodovém hodnocení žalobkyně jako řidičky. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě právní úpravy o bodovém hodnocení přestupků v dopravě podle § 123a a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kdy v důsledku rozhodnutí dochází po dosažení dvanácti bodů za spáchané přestupky k pozbytí řidičského oprávnění. Před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobkyni zasláno oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění s poučením o možnosti podat písemné námitky proti tomuto oznámení, čehož žalobkyně využila.

2. Žalobkyně v žalobě pod žalobním bodem označeným jako „*nerespektování odvolacích důvodů*“ namítala, že odvolací orgán zcela „*ignoroval předložené důkazní prostředky*“, a to žalobkyni předložené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014 vydané ve „*shodné*“ věci, přičemž žalobkyně tvrdí, že je „*běžnou praxí*“ odvolacího správního orgánu, že posuzuje jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto předloženého rozhodnutí dle žalobkyně vyplývá, že se tento správní orgán zabýval „*kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí*“ vydaných v blokovém řízení a že tato rozhodnutí označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále žalobkyně poukázala i na další rozhodnutí téhož odvolacího správního orgánu a rovněž na obdobný postup Městského úřadu Písek ze dne 19. 5. 2015, kdy tento správní orgán „*odmazal*“ dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení řidiče. Žalobkyně se v této souvislosti dovolávala zásady legitimního očekávání a rovnosti účastníků před zákonem.
3. V dalším žalobním bodě označeném jako „*nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobkyně tvrdila, že oznámení od příslušných oddělení Policie ČR o spáchaných přestupcích nemohou být dostatečným důkazem pro záznam bodů, tato oznámení musí být vždy porovnána s předmětným rozhodnutím, kterého se týkají, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Dle žalobkyně nelze omluvit „*nedostatky*“, které rozhodnutí o přestupku nese z pohledu zákonem kladených požadavků, konkrétně poukázala na případy, kdy tyto podklady nejsou způsobilé, nestačí pouze popis v případě přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve formátu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci – mimo obec*“, v případě porušení povinnosti neдрžet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem nestačí dle žalobkyně popis ve formátu „*telefonování za jízdy aj.*“, dále musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje by měly být čitelné, srozumitelné a přehledné.
4. Konečně, což je z hlediska vymezení žalobních bodů podstatné, uplatnila žalobkyně konkrétní výtky ke všem šesti pokutovým blokům.
5. K pokutovému bloku ze dne 5. 9. 2017 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku, neboť zde je uvedeno: „*§ 125c/1f4*“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti, neboť zde je uvedeno: „*§ 18/4 z. č. 361/2000 sb*“, a dále že zde není jednoznačně uvedeno místo

spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „R,“ což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.

6. K pokutovému bloku ze dne 21. 4. 2017 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku „§ 125c/1f1“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti „§ 7/1c z. č. 361/2000 sb“, a že zde není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „telefon“, což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.
7. K pokutovému bloku ze dne 15. 2. 2017 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku „§ 125c/1f4“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, a že zde není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „RJ“, což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.
8. K pokutovému bloku ze dne 3. 10. 2016 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku „§ 125c/1f4“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, a že zde není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „rychlost“, což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.
9. K pokutovému bloku ze dne 26. 9. 2016 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku „§ 125c/1f4“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, není zde jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „rychlost mimo obec“, což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.
10. K pokutovému bloku ze dne 3. 6. 2016 žalobkyně namítala, že zde není obsažena jednoznačná právní kvalifikace přestupku - „§ 125c/1f4“, a dále že zde není obsažena správná právní kvalifikace porušení právní povinnosti - „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, a že zde není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku a kilometráž komunikace. V popisu skutku je uvedeno „R“, což nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem. Dle žalobkyně nelze určit, zda došlo k jednání na místě veřejně přístupném či

na soukromém pozemku, z čehož dovozuje pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal.

11. Dle žalobkyně nelze namítané nedostatky zhojit přípustností strohých a zkratkových formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014-39 ze dne 28. 8. 2014 (rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobkyně se domáhá toho, aby se soud zabýval otázkou, zda jednotlivá pravomocná rozhodnutí byla způsobitelná podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče a navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na žalované rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
13. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
14. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně podala písemné námitky podle ust. §123 f zákona o silničním provozu proti oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a proti výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dále ze správního spisu vyplývá, že správní orgány vycházely z příslušných oznámení Policie ČR, přičemž žalobkyni bylo zaznamenáno dvanáct bodů za následující přestupky projednané ve zkráceném blokovém řízení.
15. Za přestupky spáchané ve dnech 5. 9. 2017, 15. 2. 2017, 3. 10. 2016, 26. 9. 2016 a 3. 6. 2016, kdy žalobkyně překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, právní kvalifikace podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, byly žalobkyni zaznamenány vždy 2 body (celkem 10 bodů).
16. Za přestupek spáchaný dne 21. 4. 2017, kdy žalobkyně v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, právní kvalifikace podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, byly žalobkyni zaznamenány dva body.
17. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně se obdobně jako v žalobě již v odvolacím řízení domáhala věcného přezkumu rozhodnutí vydaných v blokovém řízení. Krajský soud se proto dále vyjádří k podstatě rozhodnutí vydaného v řízení o námitkách a k rozsahu přezkumu žalovaného rozhodnutí v souladu s konstantní soudní judikaturou. Předmětem žalovaného rozhodnutí, které tvoří s rozhodnutím správního orgánu I. stupně jeden celek, je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123a - § 123f zákona o silničním provozu).
18. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánů veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej. Presumpce správnosti

se netýká pouze aktů nicotných (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 5. 2004, sp. zn. II. ÚS 770/02, náleze Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 519/08, či též rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As45/2005-188). Jiný postup není ani možný, neboť nelze připustit, že by správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů měl např. přezkoumávat správnost či zákonnost rozhodnutí soudu. Interpretaci dospívající k tomuto výsledku je tedy nutno kategoricky vyloučit, neboť by vedla k absurdním nepřijatelným důsledkům, kterých mohl rozumný zákonodárce stěží chtít dosáhnout (presumpce racionálního zákonodárce). Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je proto oprávněn zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Tento závěr vyslovil i Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve svém rozsudku ze dne 24. 6. 2009, č. j. 52 Ca 10/2009-78, přičemž NSS se s tímto závěrem ztotožnil (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Záznam bodů do evidenční karty řidiče je automatický převod, kdy správní orgán nepřezkoumává správnost rozhodnutí o přestupku, ale pouze zaznamenává na podkladě spisu příslušné body. Tato skutečnost vyplývá i z ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, který stanoví, že *„řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestní čin, zaznamenaná příslušný obecný úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin“* (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106). Příslušný obecní úřad s rozšířenou působností pouze zaznamenává počet bodů řidiče, popř. provede opravu, jsou-li námitky řidiče odůvodněné v souladu s podkladovými materiály.

19. V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106, dále i např. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Zároveň je třeba poznamenat, že v námitkovém řízení není řešeno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydanému v řízení o přestupcích, či rozhodnutí vydanému v blokovém řízení, tedy nejedná se o pokračování jednoho téhož správního řízení, když předměty těchto řízení jsou naprosto odlišné.
20. Jak již soud uvedl, správní orgán v námitkovém řízení může pouze zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání v příloze citovaného zákona. Pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, tak je povinen správní

orgán vyžádat si ještě další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku. K takovému postupu však může dojít pouze tehdy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal, nebo že si jej není vědom, přičemž je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě, nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazující spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje, tedy to neznamena, že když pouze řidič lakonicky prohlásí, že se přestupku nedopustil, tak že automaticky je povinen správní orgán v takovém případě *ex officio* prověřovat náležitosti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Jen v případě důvodných pochybností o údajích zaznamenaných v oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, nelze z něj bez dalšího vycházet (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-107 a ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38).

21. Ne však vždy vedou zjištění o nedostacích formálních či obsahových náležitostí k závěru o tom, že pokutový blok nemohl být náležitým podkladem pro zápis bodu v registru řidičů. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu, přičemž okamžik podpisu pokutového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí o blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a „*teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodu do registru tak nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby, při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby „*konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním...nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, že „*namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Při zkoumání toho, zda pokutový blok mohl být skutečně podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, je třeba proto vycházet vždy z konkrétní situace a je třeba „*v každém konkrétním případě posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku*

být podkladem pro zápis bodů“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Např. takovým nedostatkem by mohla být absence podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81).

22. Správní orgán I. stupně nebyl v dané věci ani povinen přezkoumávat všechna pravomocná rozhodnutí vydaná v blokovém řízení, když, jak již soud uvedl výše, ve vztahu k těmto rozhodnutím je nutné aplikovat zásadu presumpce správnosti těchto správních aktů a správní orgán v řízení o námitkách byl pouze oprávněn a povinen zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu - § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu (k čemuž plně postačuje i oznámení příslušného orgánu policie o spáchaném přestupku), dále to zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Při zkoumání těchto podkladů by však musely vzniknout důvodné pochybnosti týkající se těchto podkladů a jen v takovém případě by byl povinen správní orgán opatřovat další důkazy. Pouze v případě důvodných pochybností vyplývajících z námitek přestupce a případně zjištěných správním orgánem z uvedených oznámení policie o uložení pokuty z přestupku je správní orgán povinen vyžádat si pro posouzení námitek další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v tomto oznámení policie (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaných pod č. 2145/2010 Sb. NSS a dále rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33), tedy těmito dalšími důkazy mohou být i konkrétní pokutové bloky v případě rozhodnutí o přestupcích vydaných v blokovém řízení. Stále je totiž třeba mít na paměti, že předmět řízení o námitkách proti provedení záznamu bodu v registru řidičů je posouzení, zda byl tento záznam proveden v souladu se zákonem, a že v řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad k rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů, tedy zpravidla tak již nelze uplatňovat námitky, které mohly být uplatněny v řízení o přestupku, či přezkumu rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). V dané věci před správním orgánem I. stupně nebyla vznesena žádná taková námitka, která by mohla, byť jen naznačit důvodnou pochybnost o spáchaných přestupcích.
23. Námitky žalobkyně proti rozhodnutím vydaným formou pokutových bloků míří proti jejich obsahu, přičemž však platí, že v řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad k rozhodnutí o provedení záznamů do registru řidičů (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Tyto žalobní námitky směřující konkrétně proti všem vydaným pokutovým blokům nemohou samy o sobě bez dalšího vyvolat zmíněné důvodné pochybnosti. Námitky žalobkyně se totiž týkají formálních a obsahových náležitostí zmíněných rozhodnutí, přičemž žalobkyně uvádí v žalobě judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které lze odvodit nedůvodnost těchto námitek (jedná se zejména o rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Z tohoto rozsudku totiž vůbec nevyplývá, že by nebylo možné vyjádřit údaje týkající se přestupkového jednání ve zkratce (popis místa spáchaní přestupku, právní kvalifikace, popis přestupkového jednání). Na rozhodnutí vydané v přestupkovém řízení totiž nelze

klást stejné nároky jako na rozhodnutí vydané ve správním řízení v případě, kdy by žalobce jako přestupce nesouhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení.

24. Je třeba totiž vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku žalobce k obvinění v těchto přestupcích vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Právě proto na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí nemůže mít vliv to, že v nich byla použita strohá či zkratkovitá formulace. Pokud by tomu tak nebylo, musel by příslušný policista sepisovat v blokovém řízení rozhodnutí stejné jako v jiném správním řízení, když by přestupce nesouhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení, k čemuž by samozřejmě patrně nebylo možné použít ani pokutové bloky z hlediska náročnosti popisu přestupkového jednání, právní kvalifikace, odůvodnění rozhodnutí, poučení atd. Pokud žalobkyně tedy chtěla uplatnit vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, tak neměla souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měla využít svého práva, které by jí nebylo možné odeprít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady, oznámení o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobkyně takové pochybnosti vzbudit nemohly.
25. Přes uvedené skutečnosti si správní orgán I. stupně vyžádal kopie pokutových bloků. Ve všech žalobkyní uvedených případech rozhodnutí vydaných v blokovém řízení byla konkrétní přestupková jednání žalobkyně v blocích níže konkrétně zmíněných popsána jednoznačně a určitě tak, že z nich vyplývá nezaměnitelnost s jiným jednáním, nelze dospět k jinému závěru, než že v těchto rozhodnutích bylo přestupkové jednání konkrétním způsobem individualizované včetně toho, že se jednalo přestupky spáchané na vyspecifikovaných pozemních komunikacích. Podstatné je, že rozhodnutí o přestupcích netrpí vadami, pro které by je nebylo možné jako podklad pro zápis vůbec použít, například z důvodu nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). K jednotlivým pokutovým blokům uvádí soud následující skutečnosti.
26. Ke dni 5. 9. 2017 byly žalobkyni zaznamenány 2 body na základě oznámení Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h. Na pokutovém bloku (série AC/2017 C0613584) je popis skutku vymezen takto: „RJ 110/137/132 km/h.“ Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, a dále právní kvalifikace porušení právní povinnosti je uvedena takto: „§ 18/3 z. č. 361/2000 Sb.“ Tedy právní kvalifikace je dostatečná, ani použití zkratky „RJ“ za současného uvedení nejvyšší dovolené rychlosti vozidla, uvedení skutečně změřené rychlosti a rychlosti po zohlednění odchylky měření ve formátu: „RJ 110/137/132“ nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, že se žalobkyně dopustila překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné, neboť je zde uvedeno: „5. 9. 2017, 12:23 hod., R43, za

sjezdem Česká, směr Brno.“ Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku považuje, včetně námitky věcné nepřislušnosti správního orgánu, za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

27. Ke dni 21. 4. 2017 byly žalobkyni zaznamenány dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení od Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Na pokutovém bloku (série JL/2015 L1103592) je popis skutku vymezen takto: *„držela za jízdy tel. zařízení.“* Není tedy pravda, že porušení povinnosti, je vymezeno, jak tvrdí žalobkyně, za použití zkratky „telefon.“ Porušení povinnosti je tedy zcela jednoznačné, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto: *„§ 125c/1f zák. č. 361/2000 Sb.,“* a dále právní kvalifikace porušení právní povinnosti takto: *„§ 7/1(c) z. č. 361/2000 Sb.“* Tedy právní kvalifikace je dostatečná, nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, které ustanovení bylo porušeno ani pochybnosti o tom, podle kterého ustanovení se měla žalobkyně přestupku dopustit. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné, neboť je zde uvedeno: *„Dne 21. 4. 2017, 14:55 hod. Ve Svojeticích, náves.“* Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku považuje, včetně námitky věcné nepřislušnosti správního orgánu, za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
28. Ke dni 15. 2. 2017 byly žalobkyni zaznamenány dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení od Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h. Na pokutovém bloku (série JL/2015 L1163721) je popis skutku vymezen takto: *„rychlost mimo obec 130/162/157 km/h.“* Není tedy pravda, že porušení povinnosti, je vymezeno, jak tvrdí žalobkyně, za použití zkratky „RJ.“ Porušení povinnosti je tedy zcela jednoznačné, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto *„§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.,“* a dále právní kvalifikace porušení právní povinnosti takto: *„§ 18/3 z. č. 361/2000 Sb.“* Tedy právní kvalifikace je dostatečná, nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, které ustanovení bylo porušeno ani pochybnosti o tom, jakého přestupku, tedy podle kterého ustanovení, se měla žalobkyně přestupku dopustit. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné, neboť je zde uvedeno: *„15. 2. 2017, 10:02 hod., D1 299,5 km směr Ostrava.“* Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je

z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku považuje, včetně námitky věcné nepřislušnosti správního orgánu, za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

29. Ke dni 3. 10. 2016 byly žalobkyni zaznamenány dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pro překročení nejvyšší dovolené mimo obec o méně než 30 km/h. Na pokutovém bloku (série GE/2014, č. E 2464191) je popis skutku vymezen takto: „*porušení dovolené rychlosti 130/161/156 km/h.*“ Není tedy pravda, že porušení povinnosti, je vymezeno, jak tvrdí žalobkyně, za použití zkratky „R.“ Porušení povinnosti je tedy zcela jednoznačné, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dále právní kvalifikace porušení právní povinnosti takto: „*porušila z nedbalosti § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.*“ Tedy právní kvalifikace je dostatečná, nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, které ustanovení bylo porušeno ani pochybnosti o tom, jakého přestupku, tedy podle kterého ustanovení, se měla žalobkyně přestupku dopustit. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné, neboť je zde uvedeno: „*10:29 hod. 3. 10. 2016, D11 → Praha 72. km.*“ Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku, včetně námitky věcné nepřislušnosti správního orgánu, považuje za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
30. Ke dni 26. 9. 2016 byly žalobkyni zaznamenány dva body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h. Na pokutovém bloku (série FC/2013, č. C 1079797) je popis skutku vymezen takto: „*překročení rychlosti mimo obec 130/161/156 km/h.*“ Porušení povinnosti je tedy zcela jednoznačné, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Tedy právní kvalifikace je dostatečná, nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, podle kterého ustanovení, se měla žalobkyně přestupku dopustit. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné včetně uvedení kilometráže, neboť je zde uvedeno: „*13:34 hod. 26. 9. 2016, dálnice D11, 42 km směr Hradec Králové.*“ Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku, včetně námitky věcné nepřislušnosti správního orgánu, považuje za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti

rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

31. Ke dni 3. 6. 2016 byly žalobkyni zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze strany Policie ČR za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Na pokutovém bloku (série JL/2015, č. L 0217069) je popis skutku vymezen takto: „*překročila rychlost v obci 50/66/63 km/h.*“ Není tedy pravda, že porušení povinnosti, je vymezeno, jak tvrdí žalobkyně, za použití slova „*rychlost.*“ Porušení povinnosti je zcela jednoznačné, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Právní kvalifikace přestupku je uvedena takto „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dále právní kvalifikace porušení právní povinnosti takto: „*porušila z nedbalosti § 18/3 z. č. 361/2000 Sb.*“ Tedy právní kvalifikace je dostatečná, nevzbuzuje rozumné pochybnosti o tom, které ustanovení bylo porušeno ani pochybnosti o tom, jakého přestupku, tedy podle kterého ustanovení, se měla žalobkyně přestupku dopustit. Pokud jde o čas a místo spáchání přestupku, to je dostatečně přesné, neboť je zde uvedeno: „*3. 6. 2016 v 12:44 h, sil. II/360, Korouhev č. 180.*“ Tedy přestupkové jednání je na tomto pokutovém bloku dostatečně srozumitelně zaznamenáno, záměna s jiným skutkem je vyloučena. Dále je z pokutového bloku jednoznačné, že žalobkyně na místě s přestupkem a jeho projednáním ve zkráceném blokovém řízení souhlasila, což potvrdila svým podpisem. Soud proto námitky směřující proti obsahu tohoto pokutového bloku, včetně námitek věcné nepřislušnosti správního orgánu, považuje za zcela liché a uzavírá, že tento pokutový blok obsahoval veškeré podstatné náležitosti rozhodnutí a byl proto zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
32. Navíc i správní orgán I. stupně (a následně i žalovaný v žalovaném rozhodnutí) byl schopen z podkladů rozhodnutí přesně tato přestupková jednání identifikovat a popsat je včetně uvedení všech náležitostí rozhodnutí, proto již z tohoto důvodu není možné připustit důvodnost pochybností žalobkyně. Ostatně sama žalobkyně přímo z uvedeného rozsudku NSS (č. j. 4 As 127/2014-39) přiléhavě cituje: „*s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce*“, když „*při zohlednění specifik blokového řízení je možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena...*“. Z dotčených pokutových bloků uvedené skutečnosti vyplývají, navíc námitky žalobkyně proti obsahu pokutových bloků se nezakládají plně na pravdě, jak popsáno shora.
33. Na zákonnost žalovaného rozhodnutí nemá vliv tvrzení žalobkyně o rozhodovací praxi jiných správních orgánů (zejména žalobkyně odkazovala na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), které bylo obsaženo i v odvolání, přičemž se jím žalovaný zabýval v žalovaném rozhodnutí (str. 3). Avšak i kdyby se vůbec touto námitkou obsaženou v odvolání, tj. poukazem na jinou rozhodovací praxi, žalovaný nezabýval, tak by to nezpůsobilo nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí, neboť „*povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13). Námitku lze totiž vypořádat i tak, že správní orgán může uvést v rozhodnutí odlišný názor od názoru žalobkyně, který přesvědčivě zdůvodní a tím, minimálně implicitně, námitku vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument

nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či jeho nepřezkoumatelnost (srov. výše uvedený rozsudek NSS, který lze stáhnout i na rozhodovací praxi správních orgánů). Ve vztahu k námitce žalobkyně o tom, že „*odvolací správní orgán zcela ignoroval předložené důkazní prostředky*“ je třeba uvést, že žalobkyní uvedená jiná rozhodnutí správních orgánů jsou stále jen individuálním správním aktem, který je jednostranným správním úkonem, který činí správní orgán s cílem vyvolat přímé vnější účinky v jednotlivém případě. Individuální správní akt nemá moc zákona, není všeobecně závazný.

34. Legitimní očekávání může založit pouze taková správní praxe, která je ustálená, jednotná a dlouhodobá a která opakovaně (nikoliv pouze v několika případech) potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132). Správní praxe nemůže být strnulá a nemůže zůstat bez vývoje. Není proto vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravě) byla správní praxe nejen doplňována, ale i měněna, když k tomu jsou relevantní důvody. Opačný přístup by mohl vyústit v to, že by se žalovaný nemohl odchýlit od dosavadní právní praxe, která by např. nereflektovala výklad zákona prováděný soudy, byl by ji nucen v rozporu s veřejným zájmem uměle udržovat. Takovou interpretaci principu předvídatelnosti rozhodovací činnosti orgánu veřejné moci ústící k absurdním důsledkům je samozřejmě nutno odmítnout (výklad *per reductionem ad absurdum*). Ostatně Nejvyšší správní soud již v odůvodnění rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86 (a následně i v dalších rozhodnutích, za všechny srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87), uvedl: „*účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem – jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi (i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem).*“
35. Krajský soud na základě výše uvedených důvodů dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji musel zamítnout podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když neúspěšná žalobkyně neměla právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady v řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 3. ledna 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu